ХРИСТО СМИРНЕНСКИ
ГНЕВЪТ НА РОБИТЕ

chitanka.info

Сред дворците ви трепнат разцъфнали вишни
и доволството блика навред,
но защо са печални трапезите пищни
и защо властелинът е блед?

Безутешни са вашите светли градини —
пролетта ви орося в сълзи,
и зловещата сянка на бурни години
неотлъчно и властно пълзи.

Първомайския блясък е страннозлокобен,
вред земята тресе се, дими,
и пред вас, изпод тежкия камък надгробен,
страховита закана гърми.

А редят се тълпите бездомни и боси,
над стъгдите разлива се рев.
Като облак високо, високо се носи
и боботи червеният гнев.

Той възбликва сред робските черни талази,
запламтя посред бранни поля —
из ония полета, където полази
огнелика червена струя.

А от него сега потъмнява лазура
и убийците трънпнат навред;
не затихва, не млъква великата буря
и люлее се стария свет.

Безутешни са тези разцъфнали вишни
и в златото ви гибел се крий —
над палати, казарми и пирове пищни
днес червеният призрак се вий.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

http://chitanka.info

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.